

אבינו בא והשקטים עמו, היתה דינה עמו, בין שבאו המלכים ואמרו לו: "באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וגו'", נטל יעקב את דינה ונתנה בתכה, שלא יראה אותה עשו. ונטל אותה לאשה. אמר לו הקדוש ברוך הוא: חסדך אותה ממנו [מנעת אותה ממנו], חידך, לאדם ערל היא מתקנת [מזמנת]. אלו היתה נשאת לעשו, שמא היתה מגירת אותו, [ד]כשנשלה איוב, [האם] לא גירה אותו? [עם] ירושלמי סוטה מ"ה ה"ח, כ"ב ט"ו: דינה אשה של איוב היתה] לפיכך גירי בן מארה בא כנגדה: "ומצא וגו' ויבא וגו' וישקב וגו'".

[תנחומא באן סימן י"ט, ועי' ביר פנ"ז כ]

1

13. במרמה — *Cleverly*. The request that they should circumcise themselves was made either in the belief that they would refuse, or that they would be unable to convince their townspeople to do so.

2

סגורא ויעלם ידע

The answer to all these question is that the deception that our verse speaks of was in that they told [the Shechemites] that all their males must be circumcised, because they thought that the people of the city would never do such a thing.³² And, they reasoned, if perhaps [the Shechemites] would listen to their prince after all and would all undergo circumcision, [the brothers] — יבואו ביום השלישי בהיותם כואבים, ויקחו את בתם מבית שכם

3

would go to the city on the third day, when [the Shechemites] were in pain and would forcibly take their daughter (i.e., their sister — Dinah)³³ from Shechem's house. וזאת עצת כל האחים. This was the plan of all the brothers, and it was undertaken with the sanction of their father.

כחבין ויעלם ידע

י' וכיצד מצוין הם על הדינין? סיבין להושיב דינין ושופטים בכל פלך ופלך לידון בשש מצות אלו: ולסנהיר את-העם יי. וכן גם שעבר על אחת משבע מצות אלו — נהרג פסוק יי. ומפני זה נתחייבו כל-בעלי שכם הריגה, שחרי שכם גולי יי. והם ראו וידעו ולא נגוהו יי. וכן-גם נהרג בעד אחד ויבדו אחד בלא

4

כחבין ויעלם ידע

כי בני יעקב, בעבור שהיו — *that Jacob's sons Simeon and Levi — because the people of Shechem were wicked in any event,*⁵⁶ and their blood was consequently like water to them — wanted to take vengeance from them "with a vengeful sword,"⁵⁷ — והרגו המלך וכל אנשי עירו, כי עבדיו הם וסרים אל משמעתו. ואין — *And the covenant of the circumcision which the Shechemites underwent did not mean anything to [Jacob's sons],*⁵⁹ for in their opinion it was done only to ingratiate themselves with their master, Shechem.

5

כחבין ויעלם ידע

בְּאֲבִיבִים. וְלִמָּה כּוֹאֲבִים, וְלִמָּה
הֶרְגוּם? הֵיוּ כּוֹאֲבִים וּמִצְטָעִים
עַל שְׂמֵלוֹ וּמִתְחַרְטִים, וְעַל זֶה
הֶרְגוּם. [מדרש]

6

וַיָּבֹאוּ עַל הָעִיר בָּטָח. שְׂמוּאֵל שָׁאַל לָלוּי בֶּר סִיסִי. אָמַר לִיה: מַהוּ דִּין [מַהוּ זֶה] דִּכְתִּיב: "וַיָּבֹאוּ עַל הָעִיר
בָּטָח"? אָמַר לִיה: בָּטוּחִים הָיוּ עַל כַּחוֹ שֶׁל זָקֵן, וְלֹא הָיָה יַעֲקֹב אֲבִינוּ רוֹצֵה שְׂיַעֲשׂוּ בְּנֵי אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה,
וְכִינֵן שְׂעֲשׂוּ בְּנֵי אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה, אָמַר: מַה אֲנִי מוֹנִית אֶת בְּנֵי לֶפֶל בִּידֵי אֲמוֹת הָעוֹלָם? מַה עָשָׂה? נָטַל חֶרֶב
וְקָשָׁתוֹ וַעֲמַד לוֹ עַל פֶּתָחוֹ שֶׁל שְׂכָם. אָמַר: אִם יָבֹאוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם לְהוֹדוֹג לְבָנִי, אֲנִי נִלְחָם בָּנֶגְדָן. [וְהוּא]
דְּהוּא אָמַר לִיה, לְיוֹסֵף: "וְאֲנִי נִתְמִי לָךְ שְׂכָם אַחֵד עַל אֲחִיךָ אֲשֶׁר לְקַחְתִּי מִיַּד הָאֲמֹרִי בְּחֶרֶבִי וּבְקָשָׁתִי"
[בְּרַאשִׁית מ"ח כ"ב]. [וְכָאן מַעֲנֵנוּ בֵּן, שֶׁנָּטַל אֲבִינוּ יַעֲקֹב חֶרֶב וְקָשָׁתוֹ בְּשְׂכָם]. (עֵינֵי רִש"י) [כ"ר פ']

7

The fifth knock of the Beloved is perhaps the most important of all. For the first time in the history of our exile, divine providence has surprised our enemies with the sensational discovery that *Jewish blood is not free for the taking, is not hefker!*

8

Revenge is forbidden when it serves no purpose. However, if by taking revenge we raise ourselves up to the plane of self-defense, then it becomes the elementary right of man qua man to avenge the wrongs inflicted upon him.

The Torah has always taught us that a person is permitted, indeed, that it is his sacred obligation, to defend himself.

.. Such behavior does not contradict the principles of mercy and lovingkindness. On the contrary, a passive attitude, renouncing self-defense, is likely, at times, to give rise to the worst types of cruelty.

Let us not forget that the venom of Hiderian anti-Semitism, which made the Jews like the fish of the sea to be preyed upon by all, still infects many in our generation who viewed the horrific spectacle of the gassing of millions with indifference, as a ordinary event not requiring a moment's thought. The antidote to this deadly poison that envenomed minds and benumbed hearts is the readiness of the State of Israel to defend the lives of its sons, its builders. It is the voice of my Beloved that knocketh!

The Rav
ק"ק 217 ס"ק